

R O M Â N I A
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
CABINETUL PREȘEDINTELUI

SENAT
PREȘEDINȚE
Nr. 248
Data 23.10.2013

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
95/23.04.2013

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București, România
Telefon: (+40-21) 313 25 31 **Fax: (+40-21) 312 54 80**
Internet : <http://www.ccr.ro> **E-mail: pres@ccr.ro**

Dosar nr.283A/2013

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
REGISTRATURA JURISDICTIONALĂ
Nr. 15 86 / 23-04-2013

Domnului
George-Crin Laurențiu ANTONESCU
Președintele Senatului

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, vă trimitem, alăturat, în copie, sesizarea formulată de un număr de 53 de deputați aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal cu privire la neconstituționalitatea prevederilor Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Vă adresăm rugămintea de a ne comunica punctul dumneavoastră de vedere până la data de 7 mai 2013, ținând seama de faptul că dezbaterile Curții Constituționale vor avea loc la data de 10 mai 2013.

Vă asigurăm de deplina noastră considerație.

Președinte
Augustin ZEGREAN

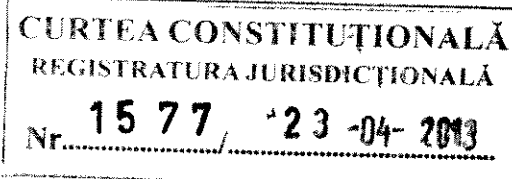

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

Cabinet Secretar General

București, 23.04.2013
Nr. 2521

Domnului

AUGUSTIN ZEGREAN
Președintele Curții Constituționale

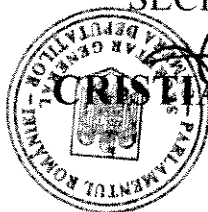
DOSAR 2834/2013.

Stimate domnule Președinte,

În temeiul dispozițiilor art.15 alin.(4) din Legea nr. 47/1992, republicată, privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vă trimitem, alăturat, sesizarea formulată de un număr de 53 deputați aparținând Grupului Parlamentar al Partidului Democrat Liberal, referitoare la neconstituționalitatea Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL

CRISTIAN ADRIAN PANCIU

ora 16³⁰
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
51/2573/22.04.2013

ROMANIA
**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

București
16/175/22.04.2013

Către :

Dep. Legi. Ratiu.

SECRETARIATUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR
Domnului Cristian-Adrian PANCIU

Stimate domnule Secretar General,

În temeiul art.146 lit. a) din Constituția României și al art. 15 alin (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale a României, vă depunem alăturat sesizarea de neconstituționalitate asupra „Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România” (PLx 109/2013), asupra căreia Guvernul României și-a angajat răspunderea în data de 17 aprilie 2013.

Vă solicităm respectuos să înaintați prezenta sesizare Curții Constituționale, în ziua depunerii.

Cu deosebită considerație,

**Lider Grup PDL
Camera Deputaților
Mircea Nicu TOADER**

Parlamentul României

Camera Deputaților

Grupul Parlamentar al Partidului Democrat Liberal

**DOMNULUI AUGUSTIN ZEGREAN
PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE**

În conformitate cu prevederile art.146 lit.a) din Constituție și ale art.15 alin.(1) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, deputații prevăzuți în anexă formulează prezenta

S E S I Z A R E

În legătură cu Legea privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România asupra căreia președintele Camerei Deputaților, în ședința acesteia din data de 17 aprilie 2013, a susținut că Guvernul și-a angajat răspunderea în condițiile art.114 din Constituție, Lege pe care o consideră neconformă cu prevederile art.1 alin.(4), art.15 alin.(2), art.44 alin.(1) și (4),

art.53, art.61 alin.(1), art.102 alin.(1) și ale art.114 alin.(1) din Constituție, fiind astfel neconstituțională pentru motivele care vor urma.

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE:

I. Motive extrinseci:

1. Pe data de **17 aprilie 2013**, în fața plenului celor două Camere ale Parlamentului, președintele Camerei Deputaților a susținut că primul-ministru a prezentat Legea privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România, asupra căreia pretinde că Guvernul și-a angajat răspunderea în condițiile art.114 din Constituție.

Formal, primul-ministru nu a scos o vorbă despre angajarea răspunderii Guvernului în fața celor două Camere ale Parlamentului, o asemenea angajare rezultând numai din prima adresă de comunicare de la Guvern a Legii criticate de neconstituționalitate, adresă pe care nu o cunosc toți parlamentarii.

Anterior, cu mai mult de o lună înainte, pe data de **5 martie 2013**, mai mulți parlamentari au depus o propunere legislativă privind stabilirea și plata despăgubirilor pentru imobilele preluate în mod abuziv de stat în perioada regimului comunist (6 martie 1945 – 22 decembrie 1989), cu adresa înregistrată la Biroul Permanent al Senatului sub nr.100 și care a fost semnată, în numele inițiatorilor, de senatorul Mihai-Răzvan Ungureanu.

Comparând cele două date prezentate mai sus, rezultă că pe data de 17 aprilie 2013, dată la care Guvernul și-a angajat răspunderea asupra Legii în cauză, exista înregistrată la Senat o altă inițiativă legislativă cu același obiect, și anume stabilirea unor măsuri pentru restituirea, în natură sau prin echivalent sub forma unor despăgubiri, a imobilelor preluate în mod abuziv de către stat în

perioada regimului comunist, inițiativa legislativă din 5 martie 2013 fiind și mai precisă, pentru că prevede și care este această perioadă, și anume: 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989. Ca urmare, Parlamentul, fiind deja investit din data de 5 martie 2013 cu o propunere legislativă, era și este obligat să o includă pe ordinea de zi și să procedeze la dezbateră ei, chiar dacă, în final, ar fi respins-o. În același timp, în această perioadă de dezbateră a propunerii legislative în cauză de către Parlament, Guvernul nu putea să își mai angajeze răspunderea pe un proiect de lege cu obiect de reglementare identic.

În acest sens, în jurisprudența Curții Constituționale s-a reținut foarte clar că o asemenea angajare a răspunderii Guvernului nu mai este posibilă, pentru că este neconstituțională.

Astfel, Curtea constată că angajarea răspunderii Guvernului asupra proiectului Legii Educației Naționale, în condițiile în care un alt proiect de lege se afla în proces de legiferare la Senat, nu a respectat cadrul constituțional care o circumstanțiază, fiind încălcate competențele Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. „Legitimitatea unui astfel de act, cu argumentul că art.114 din Constituție nu face nicio distincție cu privire la posibilitatea Guvernului de a-și angaja răspunderea, argument fundamentat pe ideea că tot ce nu este interzis este permis, ar putea conduce, în final, la crearea unui blocaj instituțional, în sensul că Parlamentul ar fi în imposibilitatea de a legifera, adică de a-și exercita rolul său fundamental, de unică autoritate legiuitoare.” **(Decizia nr.1.431 din 3 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.758 din 12 noiembrie 2010)**

În final, prin dispozitivul aceleiași decizii, Curtea Constituțională a decis că „angajarea răspunderii de către Guvern în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în temeiul art.114 alin.(1) din Constituție, asupra proiectului Legii Educației Naționale este neconstituțională, (...) întrucât proiectul de lege se afla în proces de legiferare la Senat, în calitate de Cameră decizională.”

Cele decise anterior de Curtea Constituțională sunt aplicabile și situației actuale, cu singura diferență, de altfel fără semnificație constituțională, că prima Cameră este Senatul, iar cea decizională este Camera Deputaților, motiv pentru care propunerea legislativă a fost depusă și înregistrată pentru prima dată la Senat.

2. În situația în care, prin absurd, s-ar putea trece peste motivele prezentate la pct.1, Guvernul tot nu ar fi putut să își angajeze răspunderea asupra proiectului de Lege în cauză.

Astfel, în temeiul prevederilor art.142 alin.(1) din Constituție, Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției, supremație care nu este o simplă teorie juridică și care are implicații practice, între care este și aceea că prin soluțiile pronunțate, Curtea „supune dreptul cu privire la legitimitatea constituțională a legii, la valabilitatea ei ca act subordonat Constituției, în funcție de modul în care legiuitorul, ordinar sau delegat, a respectat supralegalitatea constituțională pe care, pe fond, s-a întemeiat. De aceea, justiția constituțională este prin excelență de ordin public, constituind o problemă de interes general care nu poate fi minimalizată, anihilată de un formalism care capătă conotații ne semnificative în cadrul anumitor realități sociale. (...). Așa fiind, în virtutea rolului său de garant al supremației Constituției, **Curtea nu numai că poate, dar este singura autoritate care are dreptul și obligația de a interpreta un text constituțional ori de câte ori se impune și de a evidenția aspecte în contradicție cu Legea fundamentală. (...).** Adoptarea de către Parlament a unui proiect de lege se poate face în procedură legislativă obișnuită, în procedură de urgență sau prin angajarea răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună, așa cum rezultă din dispozițiile art.67, 76 și 114 din Constituție. Prin urmare, Legea fundamentală a instituit 3 modalități de legiferare: una firească, uzuală și care, potrivit art.61 alin.(1) din Legea fundamentală, aparține Parlamentului ca organ reprezentativ

suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării și două excepționale care aparțin Guvernului ca autoritate legislativă delegată în condițiile art.115 ori 114 din Constituție. Aceste din urmă două posibilități de legiferare nu pot fi însă neîngrădite. În caz contrar, s-ar permite eludarea principiului fundamental al separației puterilor în stat, consacrat de art.1 alin.(4) din Legea fundamentală. Dacă, referitor la procedura de adoptare de către executiv a ordonanțelor simple ori de urgență, Constituția și jurisprudența Curții au asanat eventualele neajunsuri, în ceea ce privește legiferarea pe calea angajării răspunderii Guvernului, se impun, în virtutea art.142 din Constituție, precizări menite să cristalizeze o viziune unitară asupra acesteia. Angajarea răspunderii Guvernului potrivit art.114 din Constituție reprezintă o procedură complexă care implică raporturi de natură mixtă, deoarece, pe de o parte, prin conținutul său este un act care emană de la executiv, și, pe de altă parte, prin efectul său, fie produce un act de legiferare – așa cum este în speța de față -, fie se ajunge la demiterea Guvernului. Așa fiind, angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege reprezintă o **modalitate legislativă indirectă** de adoptare a unei legi care, neurmând procedura parlamentară obișnuită, este practic adoptată tacit în absența dezbaterilor, Guvernul ținând cont sau nu de amendamentele făcute. La această modalitate simplificată de legiferare trebuie **să se ajungă în extremis** atunci **când adoptarea proiectului de lege în procedură obișnuită sau în procedură de urgență nu mai este posibilă ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedură uzuală sau de urgență.** (...). Prin urmare, chiar dacă la prima vedere posibilitatea angajării răspunderii nu este supusă niciunei condiții, oportunitatea și conținutul inițiativei rămânând teoretic la aprecierea exclusivă a Guvernului, acest lucru nu poate fi absolut, pentru că **exclusivitatea Guvernului este opozabilă numai Parlamentului, nu și Curții Constituționale** în calitate de garant al supremației Legii fundamentale. (...). Așa fiind, dreptul Guvernului de a stabili conținutul și structura unui proiect de

lege nu este absolut, el trebuind să se supună unor condiții impuse ori desprinse din realitate sau din caracterul vital al legii pentru programul de guvernare. A ignora astfel de limitări echivalează cu subminarea unui raport echilibrat între puterile statului, negând până la anihilare rolul de legiferare ca funcție principală a Parlamentului, prin minimalizarea conceptului de reprezentativitate, întrucât numai senatorii și deputații ca deținători de funcții publice alese reprezintă poporul, fiind deci, potrivit art.69 alin.(1) din Constituție, în serviciul acesteia.”
(Decizia nr. 1.557 din 18 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.40 din 19 ianuarie 2010)

În plus, tot Curtea Constituțională stabilea că „acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții, ar echivala cu **transformarea acestei autorități în autoritatea publică legiuitoare, concurentă cu Parlamentul**, în ceea ce privește atribuția de legiferare. Or, o astfel de interpretare dată dispozițiilor art.114 din Legea fundamentală este **în totală contradicție cu cele statuate de Curtea Constituțională în jurisprudența citată și, prin urmare, în contradicție cu prevederile art.147 alin.(4) din Constituție**, (...), și încalcă în mod flagrant dispozițiile art.1 alin.(4) și ale art.61 alin.(1) din Constituție.”
(Decizia nr.1.431 din 3 noiembrie 2010, deja citată)

În cazul de față, Guvernul putea trece proiectul de lege criticat de neconstituționalitate fără nicio problemă, pentru că structura politică a Parlamentului îi era și îi este favorabilă și, ca urmare, nu era necesară utilizarea unei proceduri indirecte, de adoptare a ei prin angajarea răspunderii sale. De altfel, era evident că orice moțiune de cenzură pe care ar fi depus-o opoziția parlamentară ar fi fost respinsă, iar proiectul de Lege criticat de neconstituționalitate ar fi fost adoptat tacit. În alte cuvinte, Guvernul, prin angajarea răspunderii sale asupra Legii criticate de neconstituționalitate, a încălcat toate condițiile obligatoriu de îndeplinit, care sunt prevăzute în jurisprudența Curții Constituționale și de prevederile din Constituție, mai sus

citare, condiții care ar fi făcut din acțiunea Guvernului una constituțională. „Așa fiind, Curtea consideră că ocolirea procedurii de examinare și dezbateră a proiectului de lege, atât în cadrul comisiilor de specialitate, cât și în plenul fiecărei Camere a Parlamentului, potrivit competențelor stabilite de art.75 din Constituție, și recurgerea la angajarea răspunderii asupra unui proiect de lege nu-și găsește motivarea în sensul celor arătate.” **(Decizia nr.1.557 din 18 noiembrie 2009, deja citată)**

II. Motive intrinseci:

1. Potrivit prevederilor **art.22 din Legea criticată de neconstituționalitate**, „Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art.21 alin.(6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art.6 alin.(4) și 31 din Legea nr.10/2001 și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investită de lege.”

Acest text de Lege este neconform prevederilor art.15 alin.(2) din Constituție.

Astfel, potrivit celor două texte din conținutul Legii nr.10/2001, restituirile în natură se dispuneau prin decizii sau prin dispoziții ale unității deținătoare a imobilului (art.6), iar măsurile reparatorii prin echivalent se propuneau după stabilirea valorii recalculată a acțiunilor, prin decizia motivată a Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului (art.31 alin.3).

Prin textul de lege criticat de neconstituționalitate, se reglementează posibilitatea invalidării unor asemenea decizii, cu toate că acestea sunt în prezent definitive.

În acest mod, textul criticat are efecte retroactive, ceea ce încalcă prevederile art.15 alin.(2) din Constituție, în condițiile în care, așa cum am arătat, ele sunt definitive. Aceste decizii sunt definitive, întrucât nu au fost atacate în termenul legal, la instanțele de contencios administrativ competente,

în condițiile prevederilor Legii nr.554/2004. Precizăm că, Legea nr.10/2001 nu prevedea o procedură specială de atacare a acestor decizii, motiv pentru care ele puteau fi atacate doar pe baza regulilor de contencios administrativ prevăzute de lege.

2. Conform prevederilor art.45 din Legea în cauză, se restituie imobilele care fac obiectul acesteia, cu condiția ca să se mențină afectarea de interes public, pe care aceste imobile o au, pentru o perioadă de 10 ani.

Prevederile art.45 sunt contrare dispozițiilor art.44 alin.(1) teza 1 din Constituție, fiind astfel neconstituțional.

Dreptul de proprietate privată reglementat de art.44 alin.(1) din Constituție cuprinde în conținutul său trei aspecte, și anume: *usus, fructus și abusus*.

Prin textul de lege criticat sunt afectate toate aceste trei aspecte ale conținutului dreptului de proprietate privată, ceea ce reprezintă o încălcare a art.44 alin.(1) din Constituție.

Măsurile prevăzute de Legea în cauză nu pot fi conforme dispozițiilor din **art.44 alin.(1) teza a 2 –a din Constituție**, pentru că prin textul de lege nu se stabilesc „limite” ale acestor aspecte, ci ele sunt eliminate pur și simplu, conținutul dreptului de proprietate privată fiind astfel afectat în totalitate, contrar prevederilor **art.53 din Constituție**. Măsura reglementată de lege apare astfel ca o **naționalizare** făcută pentru alte motive decât cele prevăzute de **art.44 alin.(4) din Constituție**, ceea ce este profund neconstituțional.

Față de cele de mai sus, rugăm Onorata Curte Constituțională să constate că prevederile Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România este neconformă prevederilor art.1 alin.(4), art.15 alin.(2), art.44 alin.(1) și (4), art.53, art.61 alin.(1),

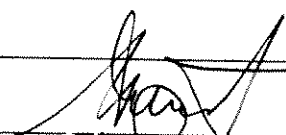
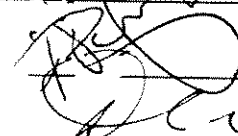
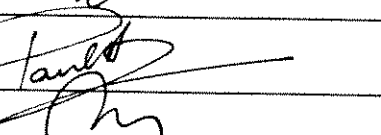
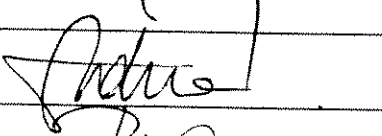

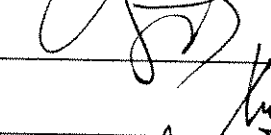
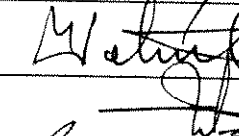
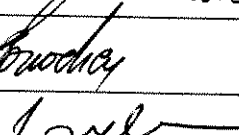
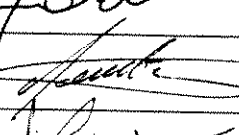
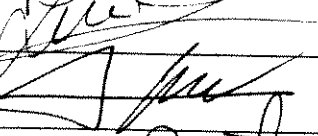
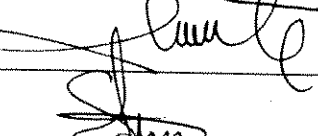
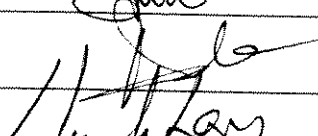
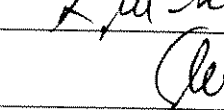

art.102 alin.(1) și ale art.114 alin.(1) din Constituție, fiind astfel neconstituțională.

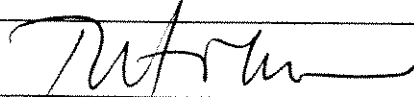

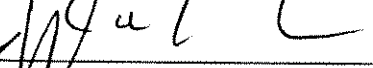
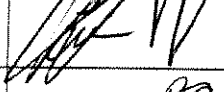

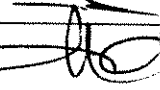

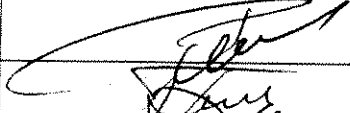
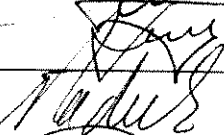
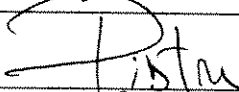
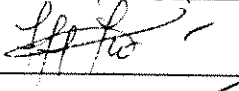
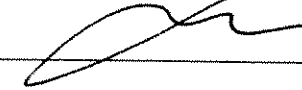
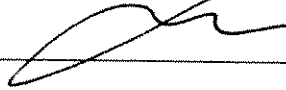
De altfel, ca un argument pentru susținerea solicitării noastre, pe data de 5 aprilie 2013, au avut loc consultări aprofundate între reprezentanții Guvernului României, experți din cadrul Serviciului de Executare a deciziilor Curții europene și ai Grefei Curții europene asupra proiectului de lege elaborate de autoritățile române, ca răspuns la Decizia pilot Maria Atanasiu și alții pentru remedierea disfuncționalităților din conținutul mecanismului de despăgubire sau de restituire a bunurilor naționalizate în România. Concluzia consultărilor a fost aceea că nu au fost respectate indicațiile din Decizia pilot a Curții Europene, în sensul că nu a fost reexaminată toată legislație în domeniu, motiv pentru care este posibil să apară în continuare disfuncționalități, printre care lipsa resurselor financiare pentru plata despăgubirilor și ca urmare inaplicabilitatea întregului mecanism legal.

TABEL

**cu semnatarii sesizării de neconstituționalitate asupra
Legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în
natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în
perioada regimului comunist în România**

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	STOLCA STEFAN-BOCUR	Stu
2.	LIADU IULIAN	Liady
3.	NEGRU CLEMINT	Neagu
4.	GURZAN ADRIAN	Gurz
5.	MORILA PETRU	Morila
6.	OLTEAN IOAN	Oltean
7.	URCAN FLORELI	Urcan
8.	MIHAELA IOAN	Mihaela
9.	Gheorghe Tinel	Gheorghe
10.	NAZARE ALEXANDRU	Nazare
11.	GUMIA MARGOS IONEL	Gumia
12.	Joronicu Gheorghe	Joronicu
13.	VIZITIU SERGIU	Vizitiu
14.	ALIU POPOVICU	Aliu Popovicu

15.	Murlean Mircea	
16.	Paleologu Theodor	
17.	ASCĂLU CONSTANTIN	
18.	ANDREEA PAUL	
19.	MAN MIRCEA	
20.	Uduo Eluc	
21.	Pepescu Florin	
22.	BOGDĂNICI CAMELIA-MARGARETA	
23.	SCHULEAN VALERIA DIANA	
24.	SĂMĂRTINEAN CORNEL	
25.	LABA-MATIUTA LIVIU	
26.	GABRIEL ANDRONACHE	
27.	CANACHEU COSTIȘĂ	
28.	TOADER MIRCEA	
29.	GEALITĂ DANIEL	
30.	IONESCU GEORGE	
31.	SECARA FLORIN	
32.	ICUȚĂ VASILE	
33.	GHEORGHE FLORIN	
34.	BOBE LUCIAN	
35.	MILITARU LUCIAN	
36.	VARIȘTE GHEORGHE	

37.	Paluce Turcan	
38.	ARAZLEANU Linda-Borica	
39.	VALERIAN VREME	
40.	Ioan Balon	
41.	BOGHICEVICI CLAUDIA	
42.	STOICA MIHAELA	
43.	ANASTASE ROBERTA	
44.	DANUS CUCEN	
45.	Teodorasai Cătălina Floarea	
46.	Gudu Vasile	
47.	PREDA CEBAR	
48.	Roman Cristean	
49.	TOMAC EUGEN	
50.	ROMEO RADULESCU	
51.	Piotru Eusebiu Mancea	
52.	Lubakovici Mircea	
53.	Dan Cristea Popescu	
54.		
55.		

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Imobilele preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist se restituie în natură.

(2) În situația în care restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist nu mai este posibilă, singura măsură reparatorie în echivalent care se acordă este compensarea prin puncte, prevăzută în Capitolul III din prezenta lege.

(3) În situația în care titularul a înstrăinat drepturile care i se cuvin potrivit legilor de restituire a proprietății, singura măsură reparatorie care se acordă este compensarea prin puncte potrivit art. 24 alin. (2), (3) și (4).

(4) Punctele prevăzute la alin. (2) și (3) se valorifică potrivit prezentei legi.

Art. 2. – Principiile care stau la baza acordării măsurilor prevăzute de prezenta lege sunt:

- a) principiul prevalenței restituirii în natură;
- b) principiul echității;
- c) principiul transparenței procesului de stabilire a măsurilor reparatorii;
- d) principiul menținerii justului echilibru între interesul particular al foștilor proprietari și interesul general al societății.

Art. 3. – În înțelesul prezentei legi, expresiile și termenii de mai jos au următoarele semnificații:

1. *cereri – notificările* formulate în temeiul Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *cererile* formulate în temeiul prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, *cererile* formulate potrivit Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, *cererile de retrocedare* formulate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999 privind restituirea unor bunuri imobile care au aparținut comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România, republicată, aflate în curs de soluționare la entitățile investite de lege sau, după caz, la Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor;

2. *persoana care se consideră îndreptățită* – persoana care a formulat și a depus, în termen legal, la entitățile investite de lege, cereri din categoria celor prevăzute la pct. 1, care nu au fost soluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

3. *persoana îndreptățită* – persoana căreia i-a fost recunoscut dreptul la restituire în natură sau, după caz, la măsuri reparatorii;

4. *entitatea investită de lege* – următoarele structuri cu atribuții în procesul de restituire a imobilelor preluate abuziv și de stabilire a măsurilor reparatorii:

a) unitatea deținătoare, în înțelesul Hotărârii Guvernului nr. 250/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată;

b) entitatea investită cu soluționarea notificării, în înțelesul Hotărârii Guvernului nr. 250/2007, cu modificările și completările ulterioare;

c) comisia locală de fond funciar, comisiile comunale, orășenești și municipale, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) comisia județeană de fond funciar sau, după caz, Comisia de fond funciar a municipiului București, constituite în temeiul Legii nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) Comisia specială de retrocedare a unor bunuri imobile care au aparținut cultelor religioase și comunităților cetățenilor aparținând minorităților naționale din România;

f) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică;

g) Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, înființată potrivit prezentei legi;

5. *decizia entității investită de lege* – decizia/dispoziția/ordinul/hotărârea emisă de către entitatea investită de lege, prevăzută la pct. 4;

6. *restituirea în natură* – restituirea imobilului preluat în mod abuziv; în ceea ce privește terenurile, reconstituirea dreptului de proprietate pe vechiul amplasament sau pe un alt amplasament;

7. *grila notarială* – ghidurile privind valorile orientative ale proprietăților imobiliare utilizate de camerele notarilor publici, actualizate în condițiile impuse de art. 77¹ alin. (5) din Legea

nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. – Dispozițiile prezentei legi se aplică cererilor formulate și depuse, în termen legal, la entitățile investite de lege, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cauzelor în materia restituirii imobilelor preluate abuziv, aflate pe rolul instanțelor, precum și cauzelor aflate pe rolul Curții Europene a Drepturilor Omului suspendate în temeiul Hotărârii-pilot din 12 octombrie 2010, pronunțată în *Cauza Maria Atanasiu și alții împotriva României*, la data intrării în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL II

Restituirea în natură a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist

Art. 5. – (1) În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, la nivelul fiecărei unități administrativ-teritoriale se constituie, prin ordin al prefectului, Comisia locală pentru inventarierea terenurilor.

(2) Comisia se compune din următoarele persoane:

a) un reprezentant al instituției prefectului, care are și calitatea de președinte al Comisiei;

b) primarul comunei/orașului/municipiului;

c) secretarul comunei/orașului/municipiului;

d) un specialist în măsurători topografice și în identificarea tarlalelor și parcelelor din cadrul unității administrativ-teritoriale (specialist cadastru, inginer topograf, inginer agricol, subinginer agricol, referent agricol);

e) un reprezentant al oficiului teritorial de cadastru și publicitate imobiliară.

(3) În funcție de specificul localității, Comisia se completează cu următoarele persoane:

a) un reprezentant al Agenției Domeniilor Statului;

b) un reprezentant al Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”;

- c) un reprezentant al Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva;
- d) un reprezentant al Agenției Naționale pentru Pescuit și Acvacultură.

(4) Procedura de constituire, modul de funcționare, atribuțiile Comisiei, precum și normele privind întocmirea situației prevăzute la art. 6 se stabilesc prin normele de aplicare a prezentei legi, care vor fi adoptate în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 6. – (1) În termen de 180 de zile de la data constituirii, comisia prevăzută la art. 5 întocmește, conform normelor de aplicare a prezentei legi, situația terenurilor agricole, cu sau fără investiții, și forestiere, aflate în domeniul public sau privat al statului sau, după caz, al unității administrativ-teritoriale, care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate pe fiecare unitate administrativ-teritorială.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) va indica, prin determinare grafică pe ortofotoplan:

- a) terenurile ce constituie rezerva comisiei locale de fond funciar;
- b) terenurile aflate în proprietatea publică și privată a statului, cu sau fără investiții, aflate în administrarea unor autorități și instituții publice;
- c) terenurile administrate de institute și stațiuni de cercetare, cu sau fără investiții;
- d) terenurile ocupate de izlazuri;
- e) alte terenuri identificate ca disponibile în vederea restituirii.

(3) Situația prevăzută la alin. (1) se vizează de Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se transmite comisiei județene de fond funciar sau, după caz, Comisiei de fond funciar a municipiului București.

(4) Comisia județeană de fond funciar sau, după caz, Comisia de fond funciar a municipiului București centralizează situațiile întocmite la nivelul unităților administrativ-teritoriale în termen de 30 de zile de la primirea acestora. Rezultatul centralizării se transmite Agenției Domeniilor Statului și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) În termen de 60 de zile de la data primirii situațiilor centralizate pe fiecare județ, Agenția Domeniilor Statului și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților demarează procedurile legale necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor ce fac obiectul situației centralizatoare, aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului pentru a fi afectate restituirii în natură sau, după caz, valorificării punctelor acordate potrivit prezentei legi.

Art. 7. – (1) Până la întocmirea situației centralizatoare la nivel local, se suspendă emiterea hotărârilor de validare/invalidare de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de fond funciar a municipiului București, eliberarea titlurilor de proprietate, punerea în posesie de către comisiile locale de fond funciar, precum și orice alte proceduri administrative în domeniul restituirii fondului funciar.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu sunt aplicabile în cazul hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile.

Art. 8. – (1) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, comisiile locale de fond funciar au obligația de a centraliza toate cererile de restituire nesoluționate, în vederea stabilirii suprafeței de teren necesare în vederea finalizării procesului de restituire.

(2) Pentru realizarea situației prevăzute la alin. (1) se au în vedere:

a) cererile din dosarele nesoluționate la nivelul comisiei locale;

b) cererile din dosarele transmise comisiei județene sau, după caz, Comisiei de fond funciar a municipiului București, cu propuneri de despăgubiri;

c) cererile din dosarele înregistrate la Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, în cazul în care persoanele îndreptățite optează, în condițiile art. 42, pentru returnarea dosarului la comisia locală, în vederea atribuirii de teren;

d) hotărârile definitive și irevocabile pronunțate de instanțele judecătorești, având ca obiect restituirea unor suprafețe de teren;

e) cererile care au stat la baza dosarelor validate de comisiile județene sau, după caz, de Comisia de fond funciar a municipiului București și aflate la comisiile locale în vederea constituirii dosarelor de despăgubire.

(3) Situația suprafețelor de teren necesare în vederea finalizării procesului de restituire se transmite comisiei județene de fond funciar sau, după caz, Comisiei de fond funciar a municipiului București, în termenul prevăzut la alin. (1).

Art. 9. – (1) Institutele, stațiunile de cercetare și instituțiile publice sunt obligate să predea Agenției Domeniilor Statului, în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României a hotărârii de Guvern inițiate conform art. 6 alin. (5), terenurile care fac obiectul acestuia. Procesele-verbale de predare-primire se comunică și Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(2) În termen de 30 zile de la preluarea terenurilor prevăzute la alin. (1), Agenția Domeniilor Statului aduce la cunoștința comisiei județene de fond funciar și Comisiei de fond funciar a municipiului București disponibilul de teren pe fiecare unitate administrativ-teritorială.

(3) Predarea terenurilor disponibile către comisia locală de fond funciar se face numai după validarea de către comisia județeană de fond funciar și Comisia de fond funciar a municipiului București a propunerilor de punere în posesie pe aceste terenuri, dar nu mai târziu de 1 ianuarie 2015.

Art. 10. – (1) Până la data de 1 martie 2014, Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară va realiza, pentru fiecare județ și la nivel național, situația comparativă a cererilor și disponibilului de teren, în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2).

(2) După finalizare, situația se comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și Agenției Domeniilor Statului.

Art. 11. – (1) Comisiile locale și județene de fond funciar sau, după caz, Comisia de fond funciar a municipiului București au obligația de a soluționa toate cererile de restituire, de a efectua punerile în posesie și de a elibera titlurile de proprietate până la data de 1 ianuarie 2016.

(2) În situația neîndeplinirii obligațiilor în termenul prevăzut la alin. (1), persoana care se consideră îndreptățită poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile. Hotărârea pronunțată de instanța judecătorească este supusă numai apelului. Plângerea este scutită de taxa judiciară de timbru.

(3) În termen de 30 de zile de la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), comisiile locale de fond funciar sunt obligate să predea Agenției Domeniilor Statului suprafețele preluate și neutilizate în cadrul procesului de restituire.

(4) În situația în care plângerea formulată potrivit alin. (2) are ca obiect un teren predat Agenției Domeniilor Statului conform alin. (3), această instituție are calitatea de intervenient forțat în cauză.

Art. 12. – (1) În situația în care restituirea terenurilor agricole pe vechile amplasamente nu este posibilă, după validarea întinderii dreptului lor de proprietate de către comisiile județene de fond funciar sau, după caz, de către Comisia de fond funciar a municipiului București, fostului proprietar sau moștenitorilor acestuia li se va atribui un teren pe un alt amplasament, în următoarea ordine:

- a) pe terenurile din rezerva comisiei locale de fond funciar;
- b) pe izlazul comunal;
- c) pe terenul proprietate publică, trecut în condițiile legii în proprietatea privată a statului, sau pe terenul proprietate privată a statului, care a fost administrat pe raza unității administrativ-teritoriale de institute, stațiuni de cercetare și alte instituții publice;
- d) pe terenul proprietate publică, trecut în condițiile legii în proprietatea privată a statului, sau pe terenul proprietate privată a statului, care a fost administrat de institute, stațiuni de cercetare și instituții publice pe raza localităților învecinate, aflate în același județ.

(2) Pentru terenul prevăzut la alin. (1) lit. b), regimul juridic și categoria de folosință se pot schimba numai cu avizul prealabil al

Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și cu acordul populației cu drept de vot din unitatea administrativ-teritorială, acord exprimat în urma organizării unui referendum, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (1).

(3) Atribuirea terenurilor de către comisia locală se face în ordinea de înregistrare a cererilor inițiale de restituire, cu respectarea strictă a ordinii categoriilor de teren prevăzute la alin. (1). Fostul proprietar sau moștenitorii acestuia pot refuza terenul din rezerva comisiei locale de fond funciar sau din izlazul comunal, propus în vederea restituirii.

Art. 13. – (1) În situația în care restituirea terenurilor forestiere pe vechile amplasamente nu este posibilă, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente de pe raza unității administrativ-teritoriale, chiar dacă acestea s-au aflat în proprietatea statului român înainte de anul 1948, au intrat ulterior în proprietatea statului sau au fost incluse în amenajamente silvice după această dată.

(2) În situația în care pe raza unității administrativ-teritoriale nu există teren forestier disponibil, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe terenuri forestiere situate pe raza altor unități administrativ-teritoriale din județ, cu aprobarea comisiei județene de fond funciar sau, după caz, a Comisiei de fond funciar a municipiului București.

(3) Noțiunea de teren forestier în sensul prezentei legi este definită în normele de aplicare ale acesteia.

Art. 14. – În situația în care terenul destinat restituirii este pus la dispoziție pe raza unei alte unități administrativ-teritoriale decât cea notificată, punerea în posesie se face de către comisia locală la care proprietarul sau moștenitorii acestuia au depus cererea de reconstituire a dreptului de proprietate potrivit art. 9 alin. (3) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu informarea comisiei locale din unitatea administrativ-teritorială respectivă.

Art. 15. – Cererile vizând restituirea terenurilor intravilane, agricole la data preluării abuzive, formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se soluționează cu respectarea limitei de 50 ha de proprietar deposedat, cu condiția ca această suprafață să nu fi fost restituită prin aplicarea legilor fondului funciar.

CAPITOLUL III Acordarea de măsuri compensatorii

Art. 16. – Cererile de restituire care nu pot fi soluționate prin restituire în natură la nivelul entităților investite de lege se soluționează prin acordarea de măsuri compensatorii sub formă de puncte, care se determină potrivit art. 21 alin. (6) și (7) din prezenta lege.

Art. 17. – (1) În vederea finalizării procesului de restituire în natură sau, după caz, în echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, se constituie Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, denumită în continuare *Comisia Națională*, care funcționează în subordinea Cancelariei Primului-Ministru și are, în principal, următoarele atribuții:

a) validează/invalidază în tot sau în parte deciziile emise de entitățile investite de lege, care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii;

b) dispune emiterea deciziilor de compensare a imobilelor;

c) asigură coordonarea procesului de licitare/atribuire a imobilelor din Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile;

d) ia alte măsuri legale necesare aplicării prezentei legi.

(2) Comisia Națională este formată din 11 membri și are următoarea componență:

a) președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

b) vicepreședinții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților;

c) un reprezentant al Cancelariei Primului-Ministru;

d) președintele Agenției Domeniilor Statului;
 e) un reprezentant al Departamentului pentru Relații Interetnice din cadrul Secretariatului General al Guvernului;
 f) un reprezentant al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

g) doi reprezentanți ai Ministerului Justiției;

h) un reprezentant al Ministerului Afacerilor Interne.

(3) Componența nominală a Comisiei Naționale se stabilește prin decizie a primului-ministru, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Lucrările Comisiei Naționale sunt conduse de președintele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Secretariatul Comisiei Naționale se asigură de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 18. – (1) Comisia Națională funcționează pe baza prevederilor prezentei legi și a regulamentului propriu de organizare și funcționare. Regulamentul Comisiei Naționale se aprobă prin decizie a primului-ministru, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Comisia Națională emite decizii sub semnătura președintelui acesteia. Comisia Națională lucrează în ședință în prezența a minimum 7 membri și decide cu majoritatea de voturi a membrilor prezenți.

(3) Comisia Națională preia atribuțiile Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor și funcționează până la finalizarea procesului de retrocedare.

Art. 19. – În scopul evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere a membrilor Comisiei Naționale, în aplicarea prezentei legi se stabilesc următoarele măsuri:

a) înlocuirea membrilor Comisiei Naționale și, după caz, a președintelui acesteia se face prin decizie a primului-ministru;

b) membrii Comisiei Naționale beneficiază de indemnizație lunară reprezentând 50% din indemnizația lunară a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Indemnizația se

acordă în lunile în care Comisia Națională desfășoară cel puțin o ședință.

Art. 20. – (1) În vederea valorificării punctelor acordate potrivit art. 16, se constituie Fondul național al terenurilor agricole și al altor imobile, administrat de Agenția Domeniilor Statului, denumit în continuare *Fondul național*.

(2) Fondul național se constituie inițial din terenuri agricole care nu fac obiectul restituirii în natură, aflate în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, afectate acordării de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi.

(3) Fondul național se poate completa cu alte imobile proprietate a statului la propunerea instituțiilor publice deținătoare.

(4) Până la data de 1 iulie 2014, Agenția Domeniilor Statului publică pe pagina sa de internet și transmite Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților lista imobilelor din Fondul național. Lista se completează cu imobilele care se transmit în proprietatea privată a statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, în condițiile prezentei legi.

(5) Terenurile puse la dispoziția comisiilor locale în vederea finalizării procesului de restituire, dar nerestituite foștilor proprietari până la data de 1 ianuarie 2016 intră, de drept, în Fondul național și sunt afectate valorificării punctelor acordate potrivit prezentei legi.

(6) La solicitarea Agenției Domeniilor Statului, Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților verifică modul în care comisiile locale și județene sau, după caz, Comisia de fond funciar a municipiului București au dispus de terenul preluat de la Agenția Domeniilor Statului prin protocoale de predare-primire și ia măsuri pentru trecerea suprafețelor nerestituite la Fondul național.

(7) Până la data de 1 ianuarie 2015, Comisia Națională va face publică valoarea fiecărui imobil din Fondul național, așa cum rezultă ea prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi. Pentru imobilele trecute în Fondul național ulterior datei de 1 ianuarie 2015, valoarea se publică în termen de 30 de zile.

Art. 21. – (1) În vederea acordării de măsuri compensatorii pentru imobilele care nu pot fi restituite în natură, entitățile investite de lege transmit Secretariatului Comisiei Naționale deciziile care conțin propunerea de acordare de măsuri compensatorii, întreaga documentație care a stat la baza emiterii acestora și documentele care atestă situația juridică a imobilului obiect al restituirii la momentul emiterii deciziei, inclusiv orice înscrisuri cu privire la construcții demolate.

(2) Deciziile entităților investite de lege vor fi însoțite de înscrisuri care atestă imposibilitatea atribuirii în compensare totală sau parțială a unor alte imobile/bunuri/servicii disponibile deținute de entitatea investită de lege.

(3) Dispozițiile autorităților administrației publice locale emise potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se transmit Secretariatului Comisiei Naționale după exercitarea controlului de legalitate de către prefect. Dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, rămân aplicabile.

(4) Comisiile județene de fond funciar și Comisia de fond funciar a municipiului București pot propune Comisiei Naționale soluționarea cererilor de retrocedare prin acordare de măsuri compensatorii potrivit prezentei legi numai după epuizarea suprafețelor de teren agricol afectate restituirii în natură, identificate la nivel local.

(5) Secretariatul Comisiei Naționale, în baza documentelor transmise, procedează la verificarea dosarelor din punct de vedere al existenței dreptului persoanei care se consideră îndreptățită la măsuri reparatorii. Pentru clarificarea aspectelor din dosar, Secretariatul Comisiei Naționale poate solicita documente în completare entităților investite de lege, titularilor dosarelor și oricăror altor instituții care ar putea deține documente relevante.

(6) Evaluarea imobilului ce face obiectul deciziei se face prin aplicarea grilei notariale valabile la data intrării în vigoare a prezentei legi de către Secretariatul Comisiei Naționale și se exprimă în puncte. Un punct are valoarea de un leu.

(7) Numărul de puncte se stabilește după scăderea valorii actualizate a despăgubirilor încasate pentru imobilul evaluat conform alin. (6).

(8) Ulterior verificării și evaluării, la propunerea Secretariatului Comisiei Naționale, Comisia Națională validează sau invalidează decizia entității investite de lege și, după caz, aprobă punctajul stabilit potrivit alin. (7).

(9) În cazul validării deciziei entității investite de lege, Comisia Națională emite decizia de compensare prin puncte a imobilului preluat în mod abuziv.

Art. 22. – Prin excepție de la procedura de evaluare prevăzută de art. 21 alin. (6) și (7), Secretariatul Comisiei Naționale analizează dosarele care conțin decizii emise în temeiul art. 6 alin. (4) și art. 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și propune Comisiei Naționale validarea sau invalidarea măsurilor reparatorii la nivelul stabilit prin decizia entității investite de lege.

Art. 23. – (1) Titlurile de valoare nominală emise de Ministerul Finanțelor Publice în temeiul art. 30 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data intrării în vigoare a prezentei legi și nevalorificate în cadrul unei oferte de capital disponibil emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 498/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare unitară a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare, se convertesc prin decizia de compensare a Comisiei Naționale, după parcurgerea procedurii prevăzute de art. 21 alin. (5).

(2) Comisia Națională ia în discuție dosarul transmis de entitatea investită de lege numai după depunerea cererii de convertire și a titlurilor de valoare nominală în original de către persoana îndreptățită.

(3) În situația în care Comisia Națională dispune invalidarea deciziei entității investite de lege în baza căreia s-au emis titluri de

valoare nominală, acestea se indisponibilizează la Secretariatul Comisiei Naționale.

Art. 24. – (1) Punctele stabilite prin decizia de compensare emisă pe numele titularului dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali sau testamentari ai acestuia, nu pot fi afectate prin măsuri de plafonare.

(2) În dosarele în care se acordă măsuri compensatorii altor persoane decât titularul dreptului de proprietate, fost proprietar sau moștenitorii legali sau testamentari ai acestuia, se acordă un număr de puncte egal cu suma dintre prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali sau testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate și un procent de 15% din diferența până la valoarea imobilului stabilită conform art. 21 alin. (6).

(3) Numărul de puncte acordat în condițiile alin. (2) nu poate reprezenta o valoare mai mare decât cea stabilită potrivit art. 21 alin. (6) și (7).

(4) În cazul în care din documentele depuse la dosarul de restituire nu rezultă prețul plătit fostului proprietar sau moștenitorilor legali ori testamentari ai acestuia pentru tranzacționarea dreptului de proprietate, punctele vor reprezenta echivalentul a 15% din valoarea stabilită conform art. 21 alin. (6).

(5) Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele care încheie tranzacții privind drepturi asupra imobilelor care fac obiectul legilor de restituire au obligația să comunice Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 15 zile, un exemplar al actului prin care s-a încheiat tranzacția.

(6) Documentele transmise după împlinirea termenului prevăzut la alin. (5) nu se iau în considerare de către Comisia Națională la emiterea deciziei.

(7) Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților transmite Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor, în termen de 5 zile de la primire, o copie a documentelor prevăzute la alin. (5).

Art. 25. – (1) Decizia de compensare emisă de Comisia Națională se comunică persoanelor îndreptățite, în termen de 45 de zile de la data emiterii.

(2) Decizia de invalidare emisă de Comisia Națională se motivează și se comunică atât titularilor, cât și entităților investite de lege, în termen de 60 de zile de la data emiterii.

Art. 26. – Actele care au stat la baza deciziilor Comisiei Naționale au regim de arhivare de 50 de ani și se depun, la încetarea activității Comisiei Naționale, la Cancelaria Primului-Ministru.

Art. 27. – (1) Punctele acordate prin decizia de compensare pot fi valorificate prin achiziționarea de imobile din Fondul național la licitația publică națională, începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Licitațiile de imobile se organizează săptămânal la sediul central al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și se desfășoară în regim de videoconferință.

(3) Participarea la licitație a deținătorilor de puncte este gratuită, cu condiția înscrierii prealabile la sediile teritoriale ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară.

(4) Regulamentul de organizare a licitației se aprobă de către Comisia Națională până la data de 1 iulie 2015 și se publică pe pagina de internet a Agenției Domeniilor Statului, a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară și a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(5) Comisia de licitație va fi compusă din 7 membri, astfel:

a) doi reprezentanți ai Agenției Domeniilor Statului;

b) doi reprezentanți ai Agenției Naționale de Cadastru și

Publicitate Imobiliară;

c) trei reprezentanți ai Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(6) În vederea evitării unor posibile fraude sau tentative de corupere, membrii comisiei de licitație beneficiază de o indemnizație lunară reprezentând 50% din indemnizația lunară a președintelui Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 28. – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, prin unitățile sale teritoriale, are obligația întocmirii situației cadastrale a imobilelor din Fondul național.

Art. 29. – Persoanelor adjudecatore de imobile în cadrul licitațiilor li se eliberează, în termen de 10 zile, un proces-verbal de adjudecare, care se transmite Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea înscrierii în Cartea Funciară.

Art. 30. – Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară finalizează înscrierea în Cartea Funciară în termen de 60 zile de la primirea proceselor-verbale de adjudecare.

Art. 31. – (1) În termen de 3 ani de la emiterea deciziei de compensare prin puncte, dar nu mai devreme de 1 ianuarie 2017, deținătorul poate opta pentru valorificarea punctelor și în numerar.

(2) În aplicarea alin. (1), deținătorul poate solicita, anual, după 1 ianuarie 2017, Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, emiterea unui titlu de plată pentru cel mult 14% din numărul punctelor acordate prin decizia de compensare și nevalorificate în cadrul licitațiilor naționale de imobile. Ultima tranșă va reprezenta 16% din numărul punctelor acordate.

(3) Sumele cuprinse în titlurile prevăzute la alin. (2) se plătesc de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emitere.

(4) Punctele netransformate în numerar se pot valorifica în continuare în cadrul licitațiilor naționale de imobile.

(5) Modalitatea de valorificare în numerar se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL IV

Măsurile privind urgentarea soluționării cererilor de retrocedare

Art. 32. – (1) Se instituie un termen de decădere în procedura administrativă, de 90 de zile, în care persoanele care se consideră

îndreptățite pot completa cu înscrisuri dosarele depuse la entitățile investite de lege. Termenul curge de la data la care persoanei i se comunică în scris documentele necesare soluționării cererii sale.

(2) Termenul prevăzut la alin. (1) poate fi prelungit la cererea scrisă a persoanei care se consideră îndreptățită sau a reprezentantului legal, prin decizia conducătorului entității investite de lege sau a persoanei împuternicite de către acesta, o singură dată, pentru o perioadă de 60 de zile, în situația în care persoana care se consideră îndreptățită face dovada efectuării unor demersuri privind completarea dosarului în raport cu alte instituții.

(3) Cererea de prelungire a termenului se va formula în interiorul termenului prevăzut la alin. (1) și va fi însoțită de dovada demersurilor întreprinse.

(4) Instituțiile deținătoare au obligația de a elibera, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, actele doveditoare solicitate.

Art. 33. – (1) Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:

- a) în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;
- b) în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;
- c) în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.

(2) Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.

(3) Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

(4) Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).

Art. 34. – (1) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(2) Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.

(3) Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.

Art. 35. – (1) Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

(2) În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.

(4) Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.

(5) Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

CAPITOLUL V Sanctiuni

Art. 36. – Constituie contravenție săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:

a) neîndeplinirea de către membrii comisiei locale a obligației prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) necomunicarea situației centralizatoare de către președintele comisiei prevăzute la art. 5, în condițiile art. 6 alin. (4);

c) fapta persoanei care împiedică în orice mod întocmirea situației prevăzute la art. 6 alin. (1);

d) refuzul de a preda suprafețele de teren rămase la dispoziția comisiilor locale și județene sau, după caz, a Comisiei de fond funciar a municipiului București, Agenției Domeniilor Statului;

e) refuzul institutelor, stațiunilor de cercetare și instituțiilor publice de a preda Agenției Domeniilor Statului imobilele solicitate în termenul prevăzut de art. 9 alin. (3);

f) nerespectarea ordinii de atribuire prevăzute de art. 12 alin. (1);

g) fapta persoanei care refuză să pună la dispoziția comisiei locale de fond funciar suprafețele forestiere necesare finalizării procesului de restituire;

h) nerespectarea termenelor prevăzute de prezenta lege.

Art. 37. – Contravențiile prevăzute la art. 36 se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 100.000 lei.

Art. 38. – În cazul în care, în urma aplicării contravențiilor prevăzute de legislația fondului funciar și de prezenta lege, președintele comisiei locale continuă să întârzie finalizarea procedurii de validare, punere în posesie și emitere a titlului de proprietate, prefectul sau Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților poate dispune revocarea acestuia din funcția de președinte al comisiei locale și numirea unei alte persoane, dintre conducătorii serviciilor

deconcentrate de la nivel județean sau, respectiv, salariații Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.

Art. 39. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 36 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 37 se fac de către împuterniciții Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților sau de către prefect ori împuterniciții acestuia.

(2) Sumele provenite din amenzile aplicate potrivit prezentei legi se fac venit la bugetul de stat.

Art. 40. – Dispozițiile art. 37 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 41. – (1) Plata sumelor de bani reprezentând despăgubiri în dosarele aprobate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi, precum și a sumelor stabilite prin hotărâri judecătorești, rămase definitive și irevocabile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se face în termen de 5 ani, în tranșe anuale egale, începând cu 1 ianuarie 2014.

(2) Cuantumul unei tranșe nu poate fi mai mic de 5.000 lei.

(3) Pentru îndeplinirea obligațiilor stabilite la alin. (1), Comisia Națională emite titluri de despăgubire, prin aplicarea procedurii specifice Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(4) Titlul de plată se emite de către Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților în condițiile alin. (1) și (2) și se plătește de către Ministerul Finanțelor Publice în cel mult 180 de zile de la emiteră.

(5) Obligațiile privind emiterea titlurilor de despăgubire stabilite prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile la data

intrării în vigoare a prezentei legi se vor executa potrivit art. 21 din prezenta lege.

Art. 42. – (1) Persoanele îndreptățite pot opta pentru returnarea dosarelor înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor către comisiile locale de fond funciar în vederea restituirii în natură a terenurilor, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1), pot opta pentru returnarea dosarelor la comisiile locale de fond funciar și persoanele care nu au valorificat titlurile de despăgubire emise de Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor.

(3) Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor pentru care nu se exercită opțiunea de returnare către comisiile locale de fond funciar se transmit Secretariatului Comisiei Naționale, în vederea soluționării potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 43. – Cererile depuse în temeiul art. 36 alin. (5) din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 34 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, care vizează teren cu categoria de curți-construcții, nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, se transmit comisiilor constituite pe lângă autoritățile publice locale pentru aplicarea Legii nr. 10/2001 în vederea soluționării.

Art. 44. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (1) al articolului 38 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. – (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta lege atrage răspunderea contravențională a conducătorului autorității administrației publice locale sau centrale, al instituției sau,

după caz, al societății regiei autonome ori al organizației cooperatiste căreia îi incumbă aceste obligații”.

Art. 45. – (1) Imobilele prevăzute în anexa nr. 2 lit. a) pct. 1, 2 și 4 la Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la art. 1 alin. (10) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 1 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată, se restituie foștilor proprietari sau, după caz, moștenitorilor acestora, cu condiția menținerii afectățiunii de interes public pentru o perioadă de 10 ani.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și imobilelor ocupate de instituții publice de cultură solicitate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/1999, republicată.

(3) Dispozițiile referitoare la menținerea afectățiunii de interes public pentru o perioadă de 10 ani se aplică și terenurilor aferente imobilelor prevăzute la alin. (1) și (2), necesare desfășurării în condiții optime a activităților de interes public.

(4) La propunerea motivată a deținătorilor actuali, Guvernul, prin hotărâre, stabilește imobilele prevăzute la alin. (1) și (2) pentru care foștii proprietari sau, după caz, moștenitorii acestora, au obligația de a menține afectățiunea de interes public.

(5) În vederea promovării hotărârii prevăzute la alin. (4), deținătorii actuali ai imobilelor comunică Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, datele de identificare a imobilelor pentru care este necesară menținerea afectățiunii de interes public.

(6) În perioada prevăzută la alin. (1) și (2), plata cheltuielilor de întreținere aferente imobilului respectiv revine deținătorilor actuali. Noul proprietar beneficiază de plata unei chirii, stabilită în funcție de valoarea de piață, prin hotărâre a Guvernului.

(7) În situația în care pentru activitățile de interes public nu este necesară întreaga suprafață a imobilului, aceasta poate fi restrânsă, chiria recalculându-se în mod corespunzător.

(8) În situația în care, în perioada prevăzută la alin. (1), imobilul nu mai este necesar activităților de interes public, obligația menținerii afectățiunii încetează de drept.

Art. 46. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, la articolul II din Titlul VI „Modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. II. – (1) Se înființează în cadrul Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților o direcție pentru coordonarea aplicării legislației din domeniul restituirii proprietății funciare de către instituțiile administrației de stat și comisiile de fond funciar, asigurând aplicarea unitară de către acestea a reglementărilor în domeniu.”

Art. 47. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, după alineatul (1) al articolului 51 din Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se introduc trei noi alineate, alin. (2)-(4), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul existenței unei suprapuneri totale sau parțiale ca urmare a emiterii a două sau mai multe titluri de proprietate pe aceleași amplasamente, comisia județeană este competentă să dispună anularea totală sau parțială a titlurilor emise ulterior primului titlu.

(3) Comisia județeană va dispune emiterea unui nou titlu în locul celui anulat sau, după caz, va propune acordarea de măsuri compensatorii potrivit legii privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate abuziv în perioada regimului comunist în România.

(4) Dispozițiile art. 53 alin. (2) rămân aplicabile.”

Art. 48. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (2) al articolului 10 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care pe terenurile preluate în mod abuziv s-au edificat noi construcții autorizate, persoana îndreptățită va obține restituirea în natură a părții de teren rămase liberă, iar pentru suprafața ocupată de construcții noi, cea afectată servituților legale, spațiilor verzi așa cum au fost stabilite prin art. 3 lit. a)-f) din Legea nr. 24/2007 privind reglementarea și administrarea spațiilor verzi din intravilanul localităților, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și altor amenajări de utilitate publică ale localităților urbane și rurale, măsurile reparatorii se stabilesc în echivalent.”

Art. 49. – La data intrării în vigoare a prezentei legi, alineatul (4) al articolului 31 din Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Recalcularea valorii acțiunilor se face în baza valorii activului net din ultimul bilanț contabil, cu utilizarea coeficientului de actualizare stabilit de Banca Națională a României prin Ordinul nr. 3 din 27 aprilie 2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 229 din 4 mai 2001 și a indicelui inflației stabilit de Institutul Național de Statistică, precum și a prevederilor Legii nr. 303/1947 pentru recalcularea patrimoniului societăților pe acțiuni, în cazul în care bilanțul este anterior acesteia. Actualizarea se face până la data de 14 februarie 2001.”

Art. 50. – La data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) sintagma „despăgubiri acordate în condițiile prevederilor speciale privind regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv”, cuprinsă în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se înlocuiește cu sintagma „măsuri compensatorii în condițiile legii privind unele măsuri pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv, în perioada regimului comunist în România”;

b) orice dispoziție referitoare la evaluarea imobilelor potrivit standardelor internaționale de evaluare și la măsura reparatorie a compensării cu alte bunuri sau servicii oferite în echivalent, prevăzute în Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă;

c) articolele 13, 14, 14¹, 14², 15 literele a)-d) și f), articolele 16, 17, 18, 18¹, 18², 18³, 18⁴, 18⁵, 18⁶, 18⁷, 18⁸, 18⁹ și articolul 22 din Titlul VII „Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv” al Legii nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice dispoziție contrară prezentei legi se abrogă.

Art. 51. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă articolele 5 și 12 din Legea nr. 214/2011 pentru organizarea, administrarea și exploatarea pajiștilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 21 noiembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 52. – La data de 1 ianuarie 2016, alineatul (3) al articolului 18 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Această lege a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 114 alin. (3) din Constituția României, republicată, în urma angajării răspunderii Guvernului în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședința comună din data de 17 aprilie 2013.

**p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Viorel Hrebenciuc

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

George Crin Laurențiu Antonescu

București,

Nr.